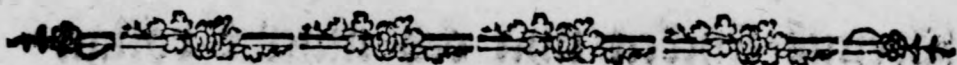

1. Jag vill till dig säga, att jag nu full
 och skams, Kron-Vetjenter fring mig stoja
 Och till Hårads-Ring jag stams.
 2. Min Historia att berätta är ej syn-
 nerligen lång, Och meriter ha för detta Je-
 te gjort min lefnad tvång.
 3. I en tågsång född på Landet, Fick
 jag törst och horn att di, Fångslades i lin-
 delbandet, Skrek att ständigt waggad bli.
 4. Fördes i en sotig skrinna Intill nå-
 sta Ryrkoby, Der uti en bättre lunda Kapp-
 lans Mor mig måste sy.
 5. Efter far min trånga yrkan, Se-
 dan allting war tillreds, Blef jag buren i
 Tråkrykan, Der till Matts jag Christnades.
 6. Lånsmans-mor bar mig till dopet,
 Fogden stod och fadder sielf, Klockarn bar
 in fulla stopet, Håmtadt ifrån socknens elf.
 7. Resan hemåt, att förmoda, Lär kan
 hånda lyckligt gått; Och höll faddrarna till
 goda, Bdr man tro, allt hwad de fått.
 8. Sen ur waggan jag blef tagen Och
 begynte till att gå, Fick jag skallra, ringe-
 fragen, Med en lapp att spilla på.
 9. Far min, wåltänkt på det wiset, Att

1. Jag vill till dig säga, att jag nu full
 och skams, Kron-Vetjenter fring mig stoja
 Och till Hårads-Ring jag stams.
 2. Min Historia att berätta är ej syn-
 nerligen lång, Och meriter ha för detta Je-
 te gjort min lefnad tvång.
 3. I en tågsång född på Landet, Fick
 jag törst och horn att di, Fångslades i lin-
 delbandet, Skrek att ständigt waggad bli.
 4. Fördes i en sotig skrinna Intill nå-
 sta Ryrkoby, Der uti en bättre lunda Kapp-
 lans Mor mig måste sy.
 5. Efter far min trånga yrkan, Se-
 dan allting war tillreds, Blef jag buren i
 Tråkrykan, Der till Matts jag Christnades.
 6. Lånsmans-mor bar mig till dopet,
 Fogden stod och fadder sielf, Klockarn bar
 in fulla stopet, Håmtadt ifrån socknens elf.
 7. Resan hemåt, att förmoda, Lär kan
 hånda lyckligt gått; Och höll faddrarna till
 goda, Bdr man tro, allt hwad de fått.
 8. Sen ur waggan jag blef tagen Och
 begynte till att gå, Fick jag skallra, ringe-
 fragen, Med en lapp att spilla på.
 9. Far min, wåltänkt på det wiset, Att

Den Första:

Matts Krakes Lefnadsbeskrifning.

Ungslig i en ruten foja Sitter jag nu full
 och skams, Kron-Vetjenter fring mig stoja
 Och till Hårads-Ring jag stams.

2. Min Historia att berätta är ej syn-
 nerligen lång, Och meriter ha för detta Je-
 te gjort min lefnad tvång.

3. I en tågsång född på Landet, Fick
 jag törst och horn att di, Fångslades i lin-
 delbandet, Skrek att ständigt waggad bli.

4. Fördes i en sotig skrinna Intill nå-
 sta Ryrkoby, Der uti en bättre lunda Kapp-
 lans Mor mig måste sy.

5. Efter far min trånga yrkan, Se-
 dan allting war tillreds, Blef jag buren i
 Tråkrykan, Der till Matts jag Christnades.

6. Lånsmans-mor bar mig till dopet,
 Fogden stod och fadder sielf, Klockarn bar
 in fulla stopet, Håmtadt ifrån socknens elf.

7. Resan hemåt, att förmoda, Lär kan
 hånda lyckligt gått; Och höll faddrarna till
 goda, Bdr man tro, allt hwad de fått.

8. Sen ur waggan jag blef tagen Och
 begynte till att gå, Fick jag skallra, ringe-
 fragen, Med en lapp att spilla på.

9. Far min, wåltänkt på det wiset, Att

betagen, Säg härnå dagen Med en tillbed-
 jare stå wid ett hdn.

19. Att nu så brinna För slikt gudinna
 Wittne om höghet i kånslorna bår; Men,
 hwilken smårta! Skdnhetens hjerta Endast
 för penningar kånslorullt år.

20. Dersöre, broder, Wisa dig goder!
 Utom din hjelp finns ej någon i sta'n; Få-
 fångt det bleswe, Om jag och skrefwe Promt
 en revers uppå själen åt Jan.

Den Tredje:

Samtal emellan två Bønder som woro Bröder.

West du Ola hwa ja sådt spdra
 Du will icke dina barn försdra,
 Du förer till staen med Korn och Ru
 Och inga pengar har du nu. —
 Du lefwer etter din dålliga wisa
 Kdbmannen den will du prisa;
 Men ja ska sia dej ett så gått som to
 Å där te ska du sätta din tro:
 Hwad har du med Caffé och Win att gdra,
 Å fine Klåen, som pengar förstöra?
 Nej Ola wi ska wa Swenske Mån,
 Ly mej åd, så åst du min wån.
 Kåms du i hu hwa Far sade
 Då wi wa påga å njöde å glade: